

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5406/2022
29.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Споменке Зарић, председника већа, Добриле Страјина, Весне Субић, Драгане Миросављевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Перковић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Аца Настасијевић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости поравнања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3318/21 од 14.12.2021. године, у седници одржаној 29.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3318/21 од 14.12.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3318/21 од 14.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину, Судска јединица у Кладову П 45/21 од 21.06.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се утврди да је ништав уговор о споразумном поравнању закључен и оверен пред Другим основним судом у Београду бр. Ов1 47293/2011 од 08.12.2011. године између парничних странака, као супротним принудним прописима, јавном поретку, добрим обичајима, моралу и начелу савесности и поштења, те да тужена трпи да се успостави земљишно-књижно стање у Катастру непокретности КО ..., како је било пре закључења ништавог правног посла и тужилац укњижи као једини власник КП .. КО ..., земљиште са грађевинским објектом ЛН број .. КО ..., као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 62.450,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3318/21 од 14.12.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужилац, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се ради уједначавања судске праксе о ревизији одлучује применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости уговора о споразумном поравнању, а побијаном одлуком је потврђена првостепена пресуда којом је тужбени захтев одбијен. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Како се ради о појединачном случају, чију су посебност нижестепени судови образложили, то нема потребе за уједначавањем судске праксе, нити је тужилац уз ревизију доставио одлуке из којих би произлазило да постоји различита судска пракса у примени овог правног института у идентичној чињеничној и правној ситуацији, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 15.11.2016. године, а означена вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о спору, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Споменка Зарић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**